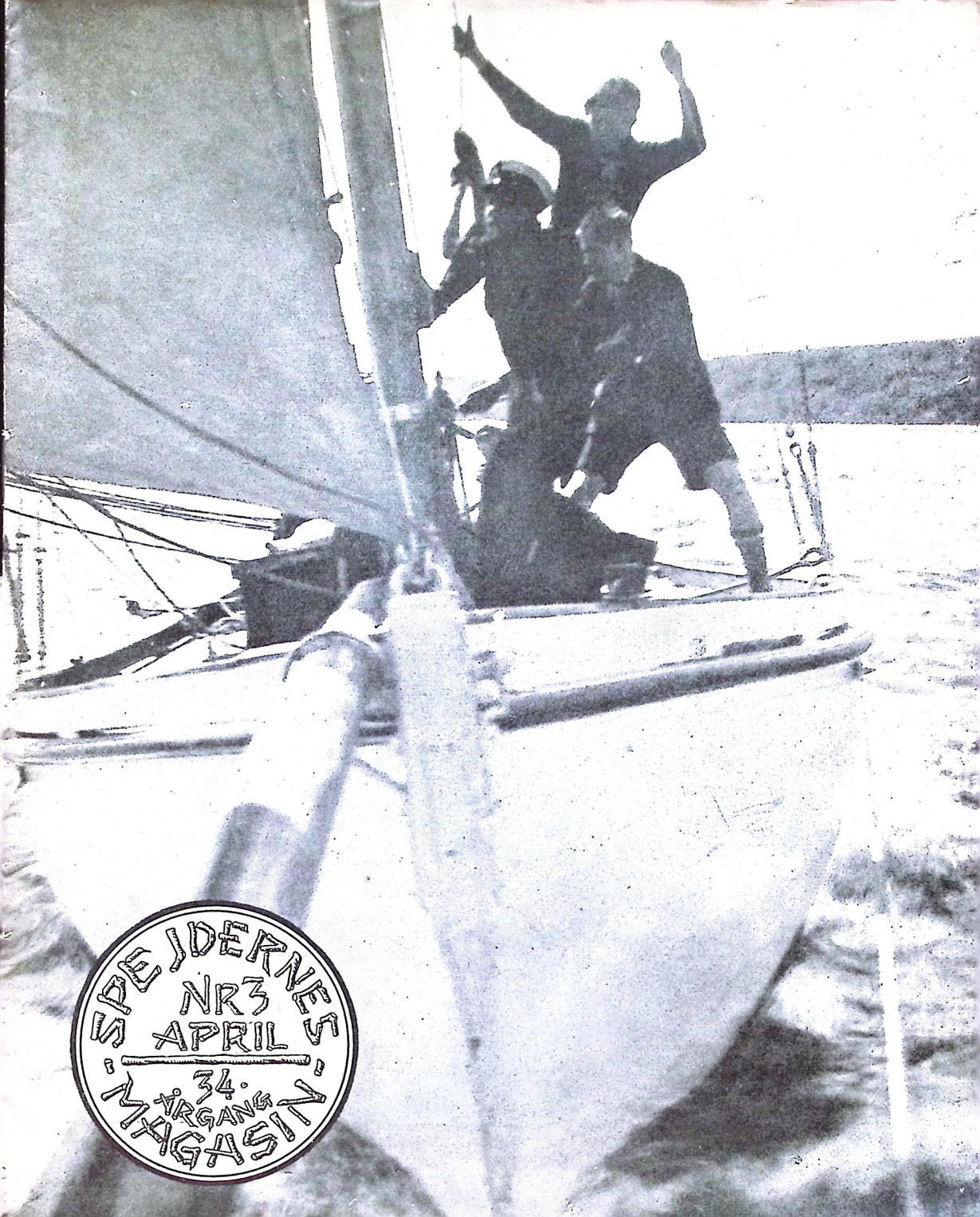

SCT. GEORGS DAG - og spejdernes verdensbroderskab

Den 23. i denne måned samles vi alle — du og jeg og alle vore mange, mange spejder- og ulvekammerater — for sammen med vore nærmeste venner i vor egen trop eller flok at bekræfte det spejder- eller ulveløfte, som vi aflagde for føreren, dengang vi blev optaget i tropen eller flokken.

Og ikke blot i Danmark samles alle spejdere og ulve, grønne og blå og gule, men over hele verden er Sct. Georgsdagen blevet spejdernes specielle festdag, hvor vi mindes Sct. Georg, ridderen uden frygt og dadel. Sct. Georg vil, så længe der findes spejdere, stå som vort forbillede — han, der uden at forvente tak bekæmpede det uhyre, der findes både uden for og inden i os allesammen.

Kan du se dem for dig, spejderne og ulvene fra alle nationer, forsamlede på samme dag, med samme formål.

Kan du se dem for dig — midt i det vældige London — på en øde strandbred i Kalifornien — ved en endnu isdækket sø i Norrlands endeløse nåleskove — i en palmelund ved Alexandria — i en forårslys dansk bøgeskov

Du er ikke ene om at afgive løftet; der er mange, mange andre, der lige som du vover det store at sætte æren i pant. Det giver kraft for

den enkelte at vide, at vi er mange millioner unge, der alle stræber efter at fremelske det bedste i os selv, at bekæmpe dragen i vort eget indre.

Også du skal afgive et løfte, også du skal sætte æren i pant. Tænk over alvoren, men tab ikke modet. — Der forlanges ikke det umulige af dig. Læg mærke til, at du ikke lover at være, men du lover på din ære at gøre dit bedste for at være. Du vil sikkert ikke kunne gennemføre at holde spejderloven såmeget som en uge i træk. Men har du blot hele tiden gjort dit bedste for at holde den, har du overfor Gud og dig selv af et ærligt hjerte stræbt for »at være«, vil du d. 23. april

med god samvittighed kunne give din fører venstre hånd som besegling på dit afgivne løfte. Da er det nemlig ikke blot tomme ord for dig, men du har forstået, at der ligger et krav til dig selv bagved, og at det koster noget at være en rigtig spejder eller en rigtig ulveunge.

Torben.

April

Udsigt over Højbjerg mose

Danmarks Naturfredningsforening

Af sted på

guldgraverjagt og landsskovmandsturnering!

Det er glædeligt at se, at der rundt om i vort korps findes mange divisioner og troppe, der tæller dygtige og trænede skovmænd, som har voget at binde an med den store opgave: at hjælpe det canadiske politi med eftersøgningen efter de fem forsvundne guldgravere. Vi bringer nedenfor navnene på de divisioner og troppe, som ved redaktionens slutning havde tilmeldt deres bedste folk, og som kan være sikre på det canadiske politis bevågenhed. Flere divisioner og troppe vil utvivlsomt følge efter, men har altså ikke kunnet nå at komme med i nedenstående liste. Læs i næste nummer af SPEJDERNES MAGASIN de første efterretninger om denne gigantiske hjælpeaktion.

De foreløbigt tilmeldte divisioner og troppe

Valby division
1. Valby
Axeltad division
Frie Fugle
Kastrup-Tårnby
3. By
Helmådal division
Ørnetroppen
1. Nørrebro
Brønshøj division
1. Brønshøj
1. Husum
Spborg division
1. Spborg
Godthåb division
Bernstorff division

1. Charlottenlund
Gjølgerne
1. Gjentofte
Havmændene
Dyrehave division
1. Ordurp
1. Klampenborg
Lyngby division
Furesø trop
Fostbrødrene
Frederiksborg Amts division
Chr. d. IV trop
Svend Ganges division
1. Næstved
»Sjæ« sspøjdertrop
1. Kong Wolmer

Vestsjællands division
1. Sorø
1. Hellig Anders
Skjalm Hvides division
1. Esbern Snare
1. Valdemar Sejrs
Cort Adeler trop
Odense division
1. Odense
5. Odense
7. Odense
Nordvestfyn division
1. Assens
1. Middelfart
Grænse division
3. Abenrå
1. Tønder

Hærulf division
1. Haderslev
1. Ribe
Arhus division
1. Arhus
3. Arhus
6. Arhus
9. Arhus
13. Arhus
Brabrand trop
Steen Blicher division
1. Viborg
2. Viborg
Djursland division
1. Hornslet
1. Hadsten
1. Hinnerup

Ejer Bavnehøj division
Vesterhav division
1. Nr. Nebel
1. Esbjerg
Lyng division
Nørrejdyske division
1. Sæby
1. Frederikshavn
1. Hjørring
Hardekud, trop
Knud d. Store
Jens Bang
Valdemar Atterdag
Trane trop
Niels Ebbesens trop
Laksetroppen
Nordvest division

Over hele landet har skovmænd i februar-marts været ude på eftersøgning, idet rygterne fortalte, at Jack Harnnish og hans fire kammerater var observeret snart her, snart der. De dygtigste folk fra disse eftersøgninger, der alle var resultatløse, har bagefter kunnet melde sig til påskens store opgave for skovmændene

Nedenfor gengiver vi en beretning, der er indgået fra 2 mand, som har deltaget i en af Frederiksborg Amts division foretaget eftersøgning af de 5 forsvundne guldgravere:

Se, Bob og så mig har været ude på en drønhård tur. Vi havde jo nok set i »Kureren«, at der var 5 mand, som var blevet borte, nå ja, og så søgte distriktskommissæren nogle ordentlige mandfolk, som der kunne finde dem.

»Bob«, sagde jeg, »det er lige et job for os.« Han var jo morderlig

med på den, og en skønne dag, eller rettere aften, mødtes vi så på »Oakponde«.

Kommissæren sagde, at det blev en skrap omgang, og han er meget sandhedskærlig.

Nå, til sagen. Vi var 24 mand, som skulle starte i hold på 2 mand.

Der var indlæst meddelelse om, at ekspeditionen var set i egnen omkring »Stone Head«; vi drejede kompasset en omgang, og så ud i den kolde sne. Der var 1½ miles derop, og da vi endelig fandt mennesker, var der ikke nogen ekspedition men kun en gammel guldgraver, hvis ild var gået sin tur. Vi tog så vores fine luksus-ildbor frem, og Bob lavede ild til ham. Han blev jo tøt op og fortalte, at ekspeditionen for 8 dage siden var taget nordpå til den store sø — og væk var vi, Bob og så mig. —

Folk tror da osse, at vi ved alting, for da vi kom derop, var der et par nybyggere, ja, det vil altså sige, de havde ikke bygget noget endnu, men de kom med en halv snes forskellige grene og spurgte, hvad det var for nogen, og om den slags træ kunne bruges til hytte. Vi fortalte dem det, og de fortalte os så, at vi skulle søge ekspeditionen ca. 1 mile SØ herfra. Vi spurtede. Heller ikke

denne gang havde vi heldet med os, men i skoven traf vi en gammel pelsjæger; det sku' vi aldrig ha' gjort, for han bad os om at lave ham en ny rævefælde; vi klarede den, selv om snoren knækkede et par gange. Han troede nok, at ekspeditionen havde haft lejr i den modsatte ende af skoven. Nå, vi hankede op i permissionerne og afsted — Bob havde taget let fodtøj på for fartens skyld, det sku' han aldrig ha' gjort! —

Da vi nærmede os den østlige udkant af skoven, siger Bob: »Hør tam-tam'en, den signalerer!« Vi lyttede, og ganske rigtigt, den sagde: »5 blegansigter gået 2 mile mod syd.« — Det gjorde vi osse, det var nu ikke så let, og selvfølgelig fandt vi heller ikke her de eftersøgte, men

(sluttes side 43)

»ka' det bruges til at bygge hus af«

han havde været ude for et overfald —

PATRULJETUR 1980

Fortælling af
TUIN og FIJO, Ringsted.

P-patruljen havde møde. Patruljeføreren P1 bad sine 4 assistenter optælle mandskabet. Patruljen var for en gangs skyld fuldtallig. Alle 48 drenge var mødt. Utroligt.

Efter at Philadelphia-symfoniorkestret havde spillet patruljemarchen på P-patruljens lommegrammofon, begyndte selve mødet.

Man diskuterede patruljeturne næste week-end. Der var vild uenighed. P23 var stemt for Sydafrika, medens P9 fanatisk holdt på New-Zealand. Der havde han nemlig kun været en gang før. P33 ville gerne til Sibirien. Men det blev helt slået ned. Patruljen havde været der sidste år. Da havde P33 bare været syg.

P1 afgjorde diskussionen. Han satte en globus på bordet og snurrede den rundt. Pludselig satte han sin behandskede pegefinger på den. Fingeren pegede på Canada. Udmærket. Så var det afgjort.

Nu manglende blot tropsførerens godkendelse.

P1 kaldte tropsførereren i patruljesenderen, og straks lød hans stemme ud i lokalet: yep.

P1: Vi har besluttet at tage til Canada næste week-end. All right? Tropsførereren: yep.

— — —
Næste lørdag.

Patruljechaufføren susede rundt i byen og hentede patruljemedlemmerne i P-patruljens amfibiebus.

Ved 14-tiden var hele patruljen samlet på divisionens flyveplads lidt udenfor byen.

P-patruljen skulle låne troppens fly. Drengene kom hurtigt ind. De fyldte kun lidt i den store maskine, der var beregnet til alle troppens 652 spejdere. Men så skulle amfibiebusen til gengæld med denne gang.

Præcis kl. 14,31 landede maskinen på Det canadiske Spejderkorps' hovedflughavn.

Spejderne blev budt velkommen af den 27. vicekorpsschef. I kanten blev de beværtet med 2 vitaminpiller og ¼ deciliter koncentreret livelsiksir.

Og så afsted.

Busen pøb hen ad plasticautostradaen. 260 km/t. Det gik til Det canadiske Spejderkorps' kæmpeplantage.

For at sætte musklerne i bevæ-

Man taler ofte om, hvad fremtiden vil bringe, og hvordan det hele vil forme sig. Ingen ved med sikkerhed noget om fremtiden. Men her har vi ladet fantasien løbe af med os og tænkt os, hvordan en patruljetur vil forme sig om 30 år.

gelse valgte man at gå de sidste 300 m fra den underjordiske parkeringsplads til selve lejrpladsen. Patruljen fik tildelt plads nr. 25622.

P1 satte hurtigt fart i foretagendet. 4 mand pustede patruljens fjertelte nylonfelt op. Det havde materialeforvalteren medbragt i baglommen. 8 mand hentede de transportable lænestole fra bussen. De blev om aftenen slået ned og brugt som køjer. Andre sørgede for montering af patruljens projektorer og radioanlæg.

Men så var det også blevet spisetid. Alle mærkede vitaminmanglen. Proviantforvalteren uddelte aftenrationerne: 3 piller til hver mand. Enkelte af de mest entusiastiske opløste pillerne i destilleret vand og kogte det over et gammeldags elektrisk kogeapparat. Men det var nu kun de færreste, der endnu hylkede de primitive metoder fra 1960'erne. Langt de fleste skyllede blot tabletterne ned med universalsovemidlet Schnoor.

Man gik tidligt til ro. Gennem modtageren var der kommet melding om en storstilet øvelse. Det canadiske Spejderkorps ville afholde næste dag for alle spejdere, der camperede i korpsets kæmpeplantage.

Tidligt næste morgen blev P-erne vækket af en reveille. Det var Det canadiske Spejderkorps' 230 mands hornorkester, der spillede den. — Samtidig kom meddelelse om, at startmeldingen til kæmpeøvelsen ville komme om et kvarter.

Da grundlaget for øvelsen lød ud gennem højttaleren, var alle P-erne parat til at gøre deres bedste og hævde de danske farver.

Nogle kokainsmuglere, hed det, var landsat ved kysten. Der havde de stjålet en ældgammel amfibie-vogn, vistnok fra 1976, og i den var de på vej til den canadiske grænse med deres smuglergods. En betjent fra luftpolitiet havde søgt at standse dem med sin helikopter, men han var skænselstøst blevet gennemlyst af dræbende stråler. Nu

gjaldt det for patruljerne at standse dem, inden de nåede grænsen. Der blev opgivet et areal på ca. 1200 kvadratmiles, idenfor hvilket smuglerne skulle befinde sig. Slut.

P1 gav hurtigt sine ordrer: Vi må dele os i to hold. Det ene tager flyet og de andre bussen. Vi holder os i forbindelse med hinanden gennem radiotelefonen. Vi undersøger først supervejen gennem det opgivne område.

Lidt efter startede både flyet og bussen. Afsted. Afsted.

P1 havde ledelsen i flyet. Han undersøgte selv supervejen gennem radarsøgeren. Andre undersøgte området ved siden af vejen med mikrokikkerter.

Også i bussen blev radar brugt. Amfibiebiler var der nok af. Men ikke een eneste helt fra 1976.

Pludselig kom en melding fra luften. P1 havde et par hundrede miles længere ude ad supervejen fundet resterne af en helikopter.

Bussen fik positionen og kørte straks derhen.

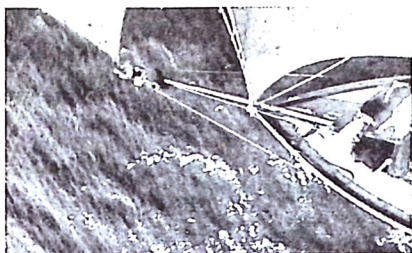
Ganske rigtigt. Det måtte være betjentens helikopter. Drengene undersøgte stedet. Der var rendt lidt brændselolie ud af tanken og havde dannet en pøl. Gennem denne gik der et spor. Det måtte sikkert være smuglernes vogn. Lidt længere fremme drejede sporet ned ad en mindre vej, hvor det lidt efter lidt fortabte sig. Der var ingen tvivl. De var på det rette spor. Stemningen var høj. Der blev sendt en melding til P1.

Noget efter kom der en lille prik på radarskærmen. Den voksede. Den antog form som en bil. Det måtte være dem. P-patruljen kørte efter billedet på skærmen. Nu var der ingen tvivl mulig. Det var en årgang 1976. Der var noget i vejen med jetmotoren. Drengene tog de helt overrumplede mænd til fange. En triumferende melding gik til kæmpelejren: Smuglerne fanget.

Ved tilbagekomsten blev drengene hyldet. De havde været ualmindelig heldige. De andre hold havde været langt bagefter. Det var flyet, de i første række kunne takke for det gode resultat. Som præmie fik de overrakt et transportabelt patruljelokale — lige til at have i en kuffert.

På week-endens 3. dag så drengene en masse. De kørte rundt i amfibiebusen. Alt hvad der var værd at se i Canada blev beset: Afskydningsbanerne for raketpla-

(Sluttes næste side).

SØ SPEJDER LIV

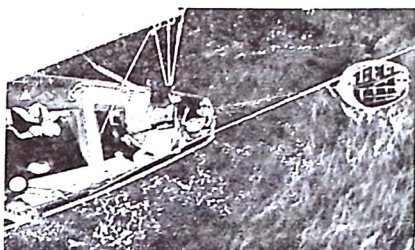
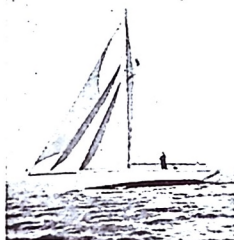
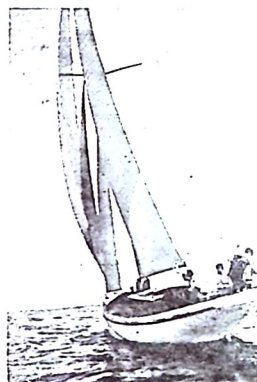
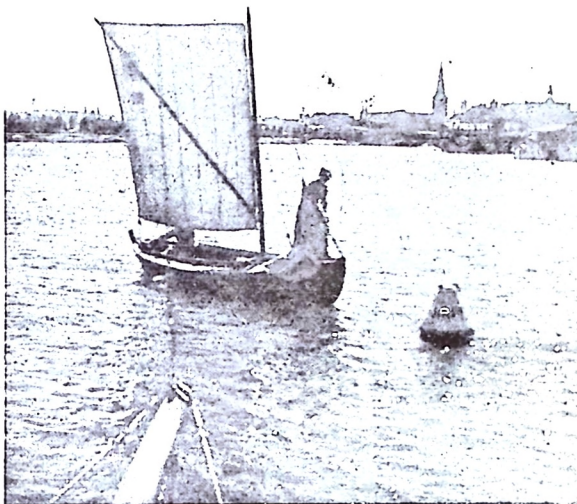

Foto: Eggert Nissen.

I denne måned kommer det længe ventede øjeblik, hvor søspejderne sætter bådene i vandet! Efter utallige timers slid er fartøjerne omsider blevet søklare. De stråler om kap med forårssolen, og enhver søspejder sætter sommeren igennem en ære i, at holde »skivet« fint, selv om det kræver arbejde. — Som optakt til sejlsæsonen bringer vi her en samling dejlige billeder fra Århus søspejdertrop »Kaperen«.

nerne til Venus, Saturn, Mars og de andre planeter, det enorme anlæg for opsamling af solvarme, dr. Fuentasts verdensberømte udklækningsanstalt for fysiske og åndelige overindivider og meget andet. De kørte endog ned til Niagara-faldene. Ved mindre ombygninger havde en amerikansk milliardær lavet det hele om til en prøveanstalt for de kooperative paraplyfabrikker.

På week-endens 4. og sidste dag foretog hjemrejsen om formiddagen.

P 33 og P 6 fulgtes ad.

— Ganske god tur.

— Ja, det er ærgerligt, at der er hele tre dage, til det er week-end igen!!

— — —

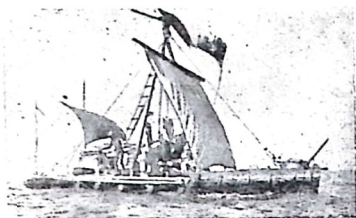
Næh, må vi så be' om en bivak!!

Med PF til rors lægger patruljens Alborgjolle ud.

Prikken over **i**et

Den nybagte søspejder Erik fik lov at styre båden for første gang. Kursen gik meget bugtet, hvad kølvandet tydeligt fortalte. Netop som han havde lavet et meget stort zigzag, dukkede PF frem, kiggede lidt på fyren og kursen, hvorefter han tøjt bemærkede: »Hør, min ven, det gør ikke noget, du skriver dit navn på vandet; men gør dig for alt i verden ikke ulejlighed med at gå tilbage for at sætte en prik over i'et.

Hvorfor ikke Kon-Tiki hele året?

spørger svenskeren Longa lassot i denne inspirerende artikel

Hele verden har fået det at vide. De fem af den berømte Kon-Tiki-ekspeditions seks medlemmer er spejdere — det er da noget at slikke sig om munden med og at nævne for andre — og det allersidste, de seks foretog sig i Peru, inden de lod sig drive afsted på deres tømmerflåde, var at telegrafere til Wilson, den mand, der er direktør for spejderbevægelsens internationale bureau.

Det blev århundredets patruljehike! Seks modige mænds spejderfærd ud i det store ukendte...

Hvornår trænger eventyret igennem hos jer? Ja, just hos jer?

Lad Kon-Tiki trænge ind i jeres kreds, ind i skovmandspatruljen, ind i spejderpatruljen! Ind i marven på jer.

Ønsker I dette? — Naturligvis! Nuvel.

Vov det uprøvede.

Slås med det ukendte.

Besejr det vanskelige.

Søg eventyret for eventyrets egen skyld, men så rustede, så forberedte, så kloge, at I bliver situationens herrer.

Et stykke Kon-Tiki kan gå ud på:

En nattefærd gennem ukendt terræn under gnistrende stjerner langs en tilfældig rød streg trukket på kortet.

En forskerfærd med aftalt mål, en ubeboet hytte i ødemarken, en ideallejrplads i skovens dyb, en ubeboet ø i fjorden.

En nat i bivuak eller bag vindskærm, med udspejden af troppens andre — for øjeblikket fjendtlige patruljer.

Beslægtet med Kon-Tiki-mændene er I også, når I

giver en god dag i toget eller bussen og traver hjem fra patruljeturen, påtager jer de værste job og de hårdeste strabadser,

kigger indenfor hos en syg kammerat, går ind for at blive en foregangspatrulje i kvikhed, i pålidelighed og i hjælpsomhed.

Da vil I også komme til at gå over i historien! Vel ikke i verdenshistorien, men i tropens — og patruljens — historie. For I blev pionererne, nybyggerne, I blev opdagerne af nyt land, af en ny og rigtigere måde at leve spejderlivet på, og mange vil følge jer!

Bliv nu, bliv i dette år patruljen, som viser stilen, som viser vejen. Bryd med ugedeligheden, med surheden og egoismen. Bliv troppens Kon-Tiki-mænd!

Det var, hvad jeg havde at sige jer, at vanskelighederne skal hærde patruljen, at det majsommelige bliver jeres bedste hjælp, når det nye nu står for døren — med fart over feltet og højt humør.

Hil jer, gutter!

Longa lassot.

TRE GANGE REDDET AN-

Ikke mindre end tre gange har spejder Leif Sørensen fra Juelsminde trop ved Horsens ved resolut indgriben reddet mennesker fra at drukne, og det er derfor fuldt fortjent, at han nu har fået overrakt korpsets bronzekors for livredning.

Første gang var, da han i sommeren 1946 sprang i vandet i havnen i Juelsminde og bragte en lille dreng, der var faldet i på dybt vand, frelst i land. I vinteren 1947-48 sejlede nogle drenge på isflager uden for

Leif.

DRE FRA DRUKNEDØDEN

havnen. En af dem faldt i det iskolde vand, og også her var det Leif, der med stort besvær fik reddet den meget forkomne dreng op på land. I december 1949 faldt en mand i vandet fra en båd i havnen; han klyngede sig til en fortøjningspæl, men det var umuligt for de andre voksne i båden at få tag i ham. Imidlertid viste Leif også denne gang sin åndsnærvarrelse, fik fat i en jolle og roede ud efter den udmattede mand, der ellers ville være druknet.

HAN VAR SPEJDER

AF BOB BRENT OG BOB FUJE

J DE TØRRE EGNE I U.S.A. FINDES GRAVEDE KANALER, HVORIGENNEM VAND TIL OVERRISLING LEDES. PRØV AT NÆVNE ORDET OVERRISLINGSKANAL FOR FAMILIEN CROMAR, OG DE VIL GYSE, OG HVORFOR? JO, EN DAG LEGEDE DEN FEMÅRIGE RICHARD CROMAR VED SÅDAN EN KANAL.....

AH, JAMES! SE RICHARD GLIDER...

BARE ROLIG, EDITH. JEG SKAL NOK FÅ FAT I HAM.

JAMEN HAN GLIDER IND Gennem HULET.

JEG TROR NOK, JEG KAN KLEME MIG I - GENNEM...

JAMES, PAS PR! ALT VANDET LØBER IND OG FYLDER BRØNDEN!

JEG - JEG KAN IKKE KOMME UD IGEN.

BRØNDEN LØBER FULD! DE DRUKNER HJÆLP!

HVAD ER DER I VEJEN!

MIN MAND OG SØN ER DERNEDE. HJÆLP MIG AT LØSE GITTERET - ELLERS DRUKNER DE!

VI KAN IKKE FJERNES GITTERET UDEN EN LØSTE - STANG. FAR LØBNEDTIL SLUSEN OG FÅ VANDET STOPPET!

INTET UNDER, AT DE IKKE KAN KOMME UD. JEG ER KUN HALVT SÅ STOR OG KAN DÅRLIGT NØJ.

HVIS JEG LADER DRENGEN BLIVE HER, DRUKNER HAN, MEN HVIS JEG LADER MANDEN STRÅTTE MOD VEGGEN, ER DER EN CHANCE FOR, AT FAR KAN NÅ AT LUKKE I RETTE TID.

DRENGEN GÅR LET NOK IGENNEM, MEN DET BLIVER NOK VÆRRE FOR MIG SELV..... PYH, HA...

REK HAM OP JIMMY, VI FIK LUKKET SLUSEN. - NU ER DER FOLK PÅ VEJ HERNEDE!

GOOT, JEG HAR ATTER DERIND OG HOLDE HANDENE OVER VANDET.

AH, SKYND DIG!

10 MIN. SENERE... HVORDAN HAR DRENGEN DET?

HAN KLARER DET. DIN FAR G' R HAM KUNSTIGT RÅDEKREFT!

SOM BELØNNING FOR SIN MODIGE HANDLING, MODTOG SPEJDER JIMMY WALKER GULDREDALE FOR LIVREDDNING.

DET VILDE BLADE MIG OM RICHARD VOK SEDE OP OG BLEVET MANDTALT SOM JIMMY.

LAD RICHARD BLIVE SPEJDER. NÅR HAN BLIVER GAMMEL NOK - DET ER DET BEDSTE RÅD, JEG KAN GIVE DEM!

HEROLDEN taler:

Hvad så jeg ej af rædsler og af gru!
Ud blev jeg sendt at skue dragens høst;
med livet i behold jeg vender nu
fra dødens dal tilbage — uden trøst!
Oh, konge! Hør mig, saml nu stadens råd:
Alt håb er ude, og vor grundvold vakler.
Til undergang og død og sorg og gråd
har dragen skænselstøt fordømt os stakler.
Til dødens, rædselens dal har nu vi drevet
alt kvæget, som vi forhen kaldte vort;
i årevis har af dets blod han levet,
— nu venter os en endnu større tort.
I grænseløst begær hans krav blot vokser,
nu kræver han det dyreste, vi har.
I stedet for vort kvæg og får og okser
han nu vor ungdom, stadens unge, ta'r.
»En yngling eller jomfru sender I
hver dag ved morgengry mig!« — så han talte.
»Det er min pris, hvis staden skal gå fri,
den stad, som med min ånde nemt jeg kvalte.«
Oh, herre konge! Valg der gives ikke;
man knap nok drømmer om så megen gru;
om nåde er det nytteløst at tigge — — —
så trøstelselstøt sig sagen stiller nu.

KONGEN taler:

Jeg spørger jer, mit råd og stadens vise fædre!
Hvad gør vi nu? Vi har ej frist at tænke længe.
Ulykkelige stad! Hvorledes dog forbedre
de kår, der synes os så ufortøjede strenge.
Hvem ofrer vi for stadens redning først?
Hvem prisgi'r vi til dragens grumme tørst?
Thi af sig selv går ingen vel i døden
og slipper livet, lykken ufortrøden.

STADENS RAD svarer: (talekor)

Ubønhørligt er uhyrets krav,
valg eller frist er ikke os givet.
Een af de unge — om fejs eller brav —
daglig for staden må nu ofre livet.
Til dragens rædselsdal må vi sende
hvem loddet træffer dag efter dag.
Vi skæbnen selv lader udpege hende
og ham, der må give sit liv for vor sag.
Konge, du bad os at bistå og råde;
retfærd og stadig det vigtigste bliver.
Dette os tykkes den eneste måde.
Enige er vi i rådet, vi giver.

FORTÆLLEREN:

Ofte beretter så igen,
hvordan på høj og lav nu loddet faldt,
hvordan det ofte skille ven fra ven,
og ynk og jammer hørtes overalt.

SCT. GEORG OG DRAGEN

Bygget over sagnet om ridderen uden frygt og dadel

AF KIRSTEN WELINDER

FORTÆLLEREN:

Ofte beretter så igen, atter ta'r fat,
bevaret fra ældgamle dage:
Just endt var den begsotte nat.
Han hørte et menneske klage,
han sjined' en skikkelse spæd
i morgenens dawning forsvinde.
Han spored' sin hest, for' af sted
at hjælpe den klagede kvinde.
Men stedet med rædsel ham slog;
her sikkert husered' en drage!
Af skeden dog modigt han drog
sit sværd, der var viet de svage.
»Du klagede stemme, så svar!
Jeg fatter din sorgfuldhed, pige.
Fortæl mig, hvor gemt dig du har.
Jeg hører kun sukkene stige
fra ængstelig menneskebryst.
Ofte end du end er, vil jeg binde
min kraft til din redning og trøst;
blot sig mig, hvor skal jeg dig finde?«
— Da råbte prinsessen i skræk,
mens gråd hendes øjne mon blinde:
»Vend om, oh, du ridder så kæk,
lad her dig ej uhyret finde.«
Men ridderen spored' sin hest
og svingede sværdet til slag
og foer mod det grådige bæst,
som netop begyndte sin dag.

HEROLDEN råber fra udsigtstårnet:

Lyt, oh vor konge og folk! Her fra tårnet på muren
kan fra vor øverste finde til dalen jeg skue.
Skummel den synes af udyrets hærgen og luren,
ja, selv den kækkeste mand ved synet må grue.
Konge! Din datter jeg ser bøje knæ i sin jammer,
— men ej alene hun er! For ved hendes side
kæmper en yngling, hvis sværd jeg ser glimte som flammer.
Sinnende hvid er den hest, hvorpå han ses ride.
Begge de kæmpende klædt er i strålende panser,
udyrets brynje af skæl helt bedækker dens krop,
her bider ikke almindeligt sværd eller lanser.
Tirret den krybende drage sig rejser nu op.
Ridderen hæver med svimlende kræfter sin lanse,
slynger den fremad i angrebets yderste stund.
Uhyret vræler i vrede; intet kan standse
kæmpen, der søger at plante sit spyd i dens mund;
mundten, der udsprer kun fråde og edder og ild.
Djærvare strid sår ej for mellem ridder og drage.
Med sine brændende bønner prinsessen så mild
hjælper og støtter sin helt, hvortil aldrig sår mage.

Til rædselsdalen sendtes de af sted,
men smykkede, som drog de ud til fest.
Kun nødtigt gik de fleste, mange græd,
indviet, som de var, til dødens gæst.
Men mangan ynglings kække offermod
gød kraft og styrke i de andres blod.
— Så hændte det en dag, at loddet faldt
på selve kongens datter, skøn og ung;
og samme kår for kongens datter gjaldt,
den skæbne var for alle lige tung.
Sit liv hun havde fuldt så kært som de,
og med den hele stad i gråd hun brast;
her hjalp ej hendes rang som kongelig —
beslutningen fra kongens råd stod fast.
Prinsessen klædtes i sit bedste skrud
— om hendes hår blev sat en blomsterkrans —
og ene gik hun bort — så skøn en brud —
mod dødens dal, — hun, som var skabt til dans.

KONGEN taler fra murens tårn:

Nu går min høje alders trøst,
mit barn, så smuk, men nu så bleg.
Jeg hører end den spæde røst,
som klang så klar i dans og leg.
Eet liv mod tusind er vel værd
som offer i den største nød.
I hundredvis har dragen dér
vor ungdom dømt til grusom død.
Skønt konge står jeg magtesløs
og ser min egen datter på
den dystre vej, som mangan knøs
og jomfru før har måttet gå.
Hvad ser jeg dér mod himlens sorte rand?
Et lyn? Et stjernesud? Ah nej, ak ve!
Nej, skjult af mørke er det ganske land.
Skal nu vi reddes, må mirakler ske.

PRINSESEN klager:

Byporten lukker sig bag mig,
så ene og forladt jeg går.
Mod dragedalen går min vej,
men stien stenet er og hård.
Så mange andre måtte før
gå samme tunge vej som jeg.
De tænkte vel, som jeg nu gør:
For mig gryr morgendagen ej!
Mit liv mig synes altfor kort;
så meget end jeg skulle nå;
jeg nød det, øslet' tiden bort,
— nu er det mig, der ventes på.
Langt borte ser jeg stadens fakler flamme;
min egen vej bli'r mørkere derved.
Ofte mine læber kan kun ængst'lig stamme
en barnlig bøn: Oh hav medlidenhed!

FORTÆLLEREN:

Så taler da krøniken atter:
Da dagen var endt, var den dyst
da også til ende. Sin datter
så kongen fra dødsrigets kyst
tilbage til staden at vende,
mens dragen lå dræbt i sit blod.
Blandt jublende skarer de tvende
for kongen i borggården stod.
Ofte bad ridderen sig
sit ønske som tak for sin død;
han bød ham sit land og sit rige,
sin datter, sin borg og sit råd.
Med afslag dog helten ham svarer.
Ofte endnu før morgenens gry
mod nye og ukendte farer
befrieren drager på ny.

KONGEN taler:

Et bål på hver murtårn skal være!
Vor ridder skal lyses på vej!
Til løfter om løn og om ære
han ydmygt — men fast — sagde nej!
Nu fryd dig, befriede stad!
Ofte glæd jer, fortvivlede mødre!
Fat mod nu igen og vær glad,
I sørgende fædre og brødre,
ofte tør nu de tårer, I fældet'
for ofrenes udstrakte række.
Ofte fryd jer, oh ungdom, ved heldet;
mod himlen I hænderne strække
at hilse den sol, I ser stige
bag bjerget, hvor helten forsvandt!
Ofte lov, I herefter vil hige
og stræbe så ærligt og sandt
at være så vågen og modig,
så ren udi sind og i hjerte
som han, der i tvekampen blodig
os frelste af nød og af smerte.
Ja, indivi, oh ungdom, til ham
i mindet om ham denne dag
at kæmpe mod vold og mod skam,
at gøre hans sag til jer sag!

Slutning.

FORTÆLLEREN:

I stadens gyldne bog nu findes,
at det til evig tid skal mindes,
fortalt, hvordan helten i dybeste nød
som lyn fra de sorteste skyer frembrød
og reddet' fra døden prinsessen forsagt
og udfried' staden af uhyrets magt.
Han sår ikke siden; men rygget har båret
hans død viden om gennem lande og tider.
Til skytsengel blev han for spejderne kært
at hjælpe, når selv de mod smådrager strider.

Patruljeførers Lede

Har din patrulje SÆRPRÆG?

Kniber det med mødeprocenten ved møder og ture? Er der nogle, der melder sig ud, fordi de siger, at de ikke har tid for deres skolearbejde? Du kan roligt regne med, at den undskyldning ikke er rigtig. Der findes ikke den dreng, som ikke kan få tid til at komme til patruljemødet een gang om ugen og tage på tur hver 2. søndag.

Næ, højstærede! Det er foruroligende sygdomstegn, hvis der sker noget sådant. Og så er det dig, der må optræde som medicinmand!! Nu skal du høre, hvad der muligvis er i vejen.

Har din patrulje et særpræg, noget, der adskiller den fra alle andre patruljer i Danmark, ja for den sags skyld i hele verden. Nå, det har den ikke! Ja, men så må du sandelig sammen med dine kammerater lægge hovedet i blød. Foregår jeres møder altid i tropslokalet, der er udmærket, når hele troppen er samlet, men for stort til en patrulje? Er der ikke en chance for, at I kan holde PM på dit værelse eller måske hos en af patruljens medlemmer, der har så god plads hjemme, at det kan lade sig gøre? Det er selvfølgelig ikke spejdermæssigt at sidde og slange sig i chesterfieldstole med benene oppe på et mahognibord. Men sådan ser der vel heller ikke ud på dit værelse? Du har måske kun en spise-stuestol til at sidde på. Men hvad så med de andre, der også gerne skulle sidde ned?

Den klares nemt. Kender du en malkestol med tre ben? Køb en til hvert medlem af patruljen, og lad hver spejder male sit totem på den. (De har vel hver sit specielle mærke, som kan bruges indenfor patruljen, lavet i få streger, så det let kan ridges i jorden ved siden af

spejdersportegnene, så I kan vide, hvem der har lavet dem). Sådant en malkestol koster ca. 1,50 kr., og den er solid! Når totem'et er malet på, lakeres malkestolen. Når I skal have PM, sættes alle stolene frem i en kreds midt på gulvet, og så kan du let se, hvem der mangler.

Og så skal vi have PM! Hvad foregår der så? Sidder I og snakker i munden på hinanden, eller arbejder I sammen på at løse de opgaver, som patruljen har sat sig for at løse. Husk sammensværgelsen fra sidste gang. Forelæg alle problemer for hele patruljen. Skriv i patruljedagbogen, hvad I vedtager, og lad hver spejder skrive under på det. Så er det let at slå efter og se, hvad I har bestemt.

Og så skal I til at tage fat.

Patruljemøderne kan være meget forskellige, men der er en recept, du som PF må holde fast ved.

Patruljemødet skal være en passende blanding af arbejde og fornøjelse.

Der ligger mange års erfaring bag ved den: Ethvert patruljemøde er en blanding af arbejde og fornøjelse. Spænding, fart og flugt præger arbejdet, og det gode kammeratskab præger hyggestunden bagefter. I har taget fat på at træne til 2. og 1. kl. prøven. Der er det måske nødvendigt at dele patrul-

jen i to grupper, der hver for sig arbejder med sin specielle opgave. Men du må ikke glemme, at der også skal være konkurrencer mellem alle spejderne i patruljen på eengang. Det samler!

Og du kan let finde noget, der kan bruges hertil. Brug din fantasi, og lad være med at traske sløvt af sted i hælene på alle dine forgængere. Kimsleg f.eks. kan varieres på 100 forskellige måder, så det bliver noget nyt hver gang. Prøv at lade din patrulje beskrive 5 forskellige blyantsstumper eller 6 skruer, og forlang så en nøjagtig beskrivelse. Du kan tro, at de glemmer noget! Bed hver spejder i patruljen tegne et 15 øres frimærke eller en 25 øre set fra begynde sider. Og sørg så for at have et 15 øres frimærke og en 25 øre med til at vise dem, hvad de ikke har lagt mærke til.

Tegn fantasikort med alle de signaturer, I kender. Dikter en tur på kortet: »Vi starter fra en herregård på 700 tønder land, firfløjet med park på nord- og vestsiden fra nederste venstre hjørne af papiret. (Et kvadreret ark papir af samme størrelse til hver spejder, hvor et kvadrat er f. eks. 50 m på hver led). I Retning NØ fra slottet følger vi en allé 150 m til en hovedlandevej, der går i retning SØ-NV. 20 km stenen står 120 m SØ for alleens udmunding i hovedvejen. Vi følger hovedvejen 250 m mod NV og videre ad sognevej stik N 500 m til jernbaneviadukt o.s.v. o.s.v. Eller lad PA forsvinde for at hente noget, og pludselig begynder det at banke på døren. Morsemeddelelse! 1 bank = prik, 2 bank hurtigt efter hinanden = strek. Og så er det selvfølgelig patruljens specielle kode! (For sådan en har I vel?).

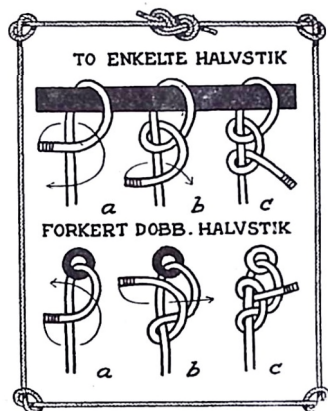
Og så har jeg slet ikke fået plads til at nævne patruljestanderen. Det er ikke en klud eller et stykke læder på en stang, et besværligt apparat, som man lader hænge på væggen i tropslokalet og kan tage ned og støve af til nytårsparaden! Den er symbolet på patruljens sammenhold, patruljeførers

Lidt om halvstik.

Her er lidt om det tilsyneladende så velkendte halvstik, som du måske ikke vidste i forvejen.

To enkelte halvstik er et godt knob til fastgøring. Det strammer selv til om den genstand (stok, planke, stamme osv.), det er lagt om, og det er i reglen let at løse.

Forkert dobbelt halvstik er derimod næsten umuligt at få op, når det først har været trukket godt til.

Det er derfor i nogle tilfælde bedre end to enkelte halvstik. Det bruges nemlig, hvis man vil hindre, at tovet eller snoren løsner sig af sig selv, f. eks. i bardunringe i telte.

Lav dig en »fyrpose«!

Som altmuligmand må du altid være i besiddelse af en »fyrpose« af gummilærred, plastic eller lignende vandtæt stof; den lukkes ved at snøres tæt sammen, og du har den altid liggende i en bestemt rygsæk-lomme el. lign. Selv under den værste orkan vil du altid kunne få ild; thi heri opbevarer du:

specielle værdighedstegn, som hænger på hans væg, når den ikke bruges, som aldrig glemmes eller står ude om natten, når patruljen er i lejr, men ligger i teltet ved siden af PF. Den har været med på alle ture i ind- og udland de sidste 5 år, med til alle patruljemøder. Det er patruljens mest trofaste medlem. Og så er der nogle patruljer, der lader en gammel ven i stikken. Føj!!

Næste gang sludrer vi lidt om dine opgaver og glæder, når du tager i lejr med din patrulje.

Ugle.

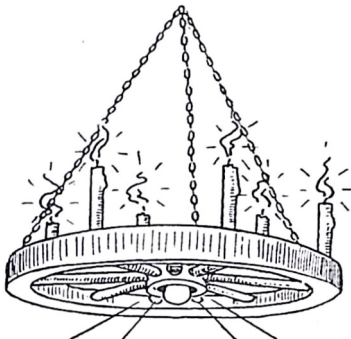
Altmuligmanden

2 æsker tændstikker,
1 æske stormtændstikker,
1 stk. fint birkebrænde,
1 stearinlys,
1 blikæske m. birkebark,
1 dukke blår,
gammel film og celluloid,
1 lille dåse med petroleumsmættet twist (tætssluttende låg),
ubrugeligt solution,
1 stk. tørsprit
samt lignende materialer, som i

nødstilfælde kan hjælpe med til at skaffe en gennemblødt patrulje et varrende bål.

Et gammelt vognhjul

er ikke så vanskeligt at få fat på. Heraf kan du lave den dejligste ly-

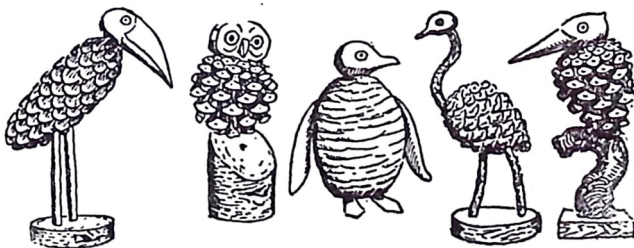
sekrone til patrulje- eller tropslokalet — eller til tropshuset. Rens navet for vognsmørelse (pas på tøjet!) og børst snavset af hjulet, men lad være at skure det.

Udfør egerne bores huller til lys (diameter 2 cm). Man kan naturligvis bruge stearinlys — det er det smukkeste, men i længden det dyreste. Eller man kan påmontere små, dekorative elektriske pærer (f. eks. elektriske »stearinlys«); ledningen deles i så tilfælde i navet og følger egerne. Man kan også sætte en pære i selve navet, men lad den ikke komme for langt ned. Foroven lukkes navet med en træplade. Hjulet ophænges i jernkæder, der gøres godt fast, for ellers

En altmuligmand

— er god mod dyr!

Ideer til sjove dyr, der kan laves af gran- og fyrrekogler, grenstumper, udskåret træ og farvet tusch.

Kære ulveunger!

Er det rigtigt gået op for jer, at der er kommet et nyt ulveduellighedstegn, der hedder: »Klar dig selv«.

Det må I se at få taget.

Når I læser, at det kræves til mærket, at man kan sætte ny pære og batteri i en lommelygte, vil I sikkert sige: puh-ha — det kan jeg da! Ja, måske i din egen lygte, som du kender ud og ind, men hvorledes går det, hvis du får stukket en helt anden ud, som måske er lavet efter et andet system?

Og så det med frokostpakken på ulveturen. Når du pakker den hjemme, så tænk på, at det, der får en madpakke til at se lækker ud, er den måde, den er pakket på. Der

KLAR DIG SELV

behøver slet ikke at være mange forskellige slags fint pålæg på stykkerne, men det må pakkes omhyggeligt, så der ikke kommer sildesalat på bagsiden af ostemaden osv.

At afsende en pakke og skrive blanketten ud må I få jeres fører til at forklare jer om og så bagefter selv prøve.

I skal også vaske sokker. Husk, at vandet ikke må være for varmt, for så kryber de.

Og I skal vise, at I kan sy et mærke på jeres uniform, så det kommer til at sidde lige, og stingene næsten ikke kan ses.

Ja, og så er der kun tilbage at vise, at I er i stand til at ringe op fra en telefonautomat.

Hvor bliver det spændende om nogle måneder at høre, hvormange »Klar dig selv«-ulve, der findes i korpset.

God jagt!

Strix.

„Sporfinder“ hjælper dig med

Stjerneprøverne

I denne måned skulle I gerne allesammen have kryds i

SUNDHEDSREGLERNE,

som I nu skal høre lidt om. Lad os begynde med tænderne. Det er meget vigtigt at passe sine tænder godt. Det er jo ikke nok, at de lige kan holde, til man er vokset op. Nej, de skulle helst holde hele livet. Og der er intet sted, hvor bacillerne er så sleme til at angribe som netop tænderne. De gemmer sig ned i dem og udgraver dem, og de får dem til at rådne op, så der til sidst ikke er andet at gøre end at trække dem ud. Men heldigvis kan man selv sætte en stopper for det ved at børste tænder morgen og aften. Tandbørsten skal være godt stiv, så den rigtig kan komme ind mellem tænderne og få dem fine. Og husk så, at tænderne skal børstes på både for- og bagsiden, og at man skal børste op og ned — ikke frem og tilbage — således, at også tandkødet får en omgang.

Så er der neglene. Se lige en gang på dem! Er de rene? Når der er snavs under neglene, betyder det at der er fuldt af baciller. De gemmer sig i snavset, og derfor skal man se at få dem af vejen, inden man spiser. Neglene skal være kortklippede. Hvis neglene er lange, kan man under leg komme til at rive sig selv eller en kammerat, og hvis neglene ovenikøbet er sorte, kan det medføre væmmelige sår, da bacillerne jo så følger med ned i riften.

Vejrtrækningen skal foregå gennem næsen. Luften er for kold og uren til, at halsen og svelget kan tåle, at den passerer gennem munden. Men på sin vej gennem næsen bliver luften gjort varm og en smule fugtig, og de små hår i næsen fanger støv og bakterier, således at lungerne på denne måde kun modtager den sunde, rene luft, som du har bedst af.

Daglig afføring er en nødvendig ting. Når man har spist sin mad og tygget den godt, sørger maven og tarmen for at omdanne det af madden, der er næring i, og skille resten ud som affald, akkurat som en anden maskine. Dette affald skal føres bort mindst een gang daglig, thi får det lov til at blive i kroppen, virker det som gift i legemet.

Så mangler vi blot een ting: Hvorfor vasker man sig? Ja, I har jo hørt, at baciller lever i snavs, så alene derfor er der god grund til at fjerne snavset. Men der er også en anden grund: Huden ånder. Åndingen foregår gennem små huller — porer, som findes overalt på huden. Hvis disse porer dækkes af snavs, kan huden ikke ånde, og du vil absolut ikke være veltilpas.

Ja, det var nogle af sundhedsreglerne. Prøv nu, om du kan rette dig efter dem. Ellers har du jo ikke rigtig fortjent dit kryds på ulvekortet.

Alle Tolv!

Her er navnene på fire nye ulveunger, der har været dygtige nok til at tage alle 12 duelighedstegn:

- BF Flemming Sommer og BF Knud Sørensen,**
Moseflokken, Søborg.
Erik Thestrup,
1. Sundbyvester flok.
Ole Dalborg,
9. Odense flok.

I Vestasien, mellem Sortehavet og det kaspiske hav, ligger et lille land, der hedder Armenien. Dette land har lidt meget under talrige krige, og der findes i dag ingen ulve og spejdere i selve Armenien. Men mange armenere har bosat sig i andre lande, hvor de søger at bevare deres nationalitet. Her ser du tre armenske ulveunger, der bor i Frankrig; de se ligeså glade ud som danske ulve.

Palle Weesgaard

1. Skagen flok

En af vores ulvekammerater er »gået hjem«.

Søndag den 19. februar døde Palle på hospitalet i Skagen, efter i nogle dage at have været meget syg.

For kort tid siden var Palle blandt os, som bandefører i gul bande; han blev godt 11 år og har været ulv i 1. Skagen i snart 4 år.

Når vi mindes Palle, er det altid som den gode kammerat. Han tog sig altid af de nye ulve, der kom ind i flokken, og han var altid ridderlig mod de små.

Lad os ære Palles minde og forsøge at blive ligeså god en ulv, som han var.

Ære være Palles minde!

P a n.

Kan du sjippe?

For at få 1. stjerne skal du kunne sjippe 30 gange i træk. Jeg har hørt ulve sige, at det er da noget slemt tøjsepjat at skulle sjippe, men hertil er at sige, at de rigtigt dygtige sportsfolk holder sig i fineste form ved hjælp af sjipning, og anser den form for motion for alt andet end tøjsepjat!

Nogle af jer har nok lidt svært ved at lære at kunne sjippe hele 30 gange, uden at tovet går i urede, hvilket jo meget nemt sker, men bliver du ved at træne, kan du det en skønne dag og kan få det længe ventede kryds på rekordtavlen.

HA!
HA!

KORPSET RUNDT

»Erik Menveds« Grønlandsekspedition.

Grundlaget for ekspeditionen var følgende: Nogle tapre opdagelsesrejsende var taget til Grønland for at finde bly. De fandt nogle rige blylejer, men var senere faret vild og havde derfor pr. radio givet melding om lejernes beliggenhed. Men for at fremmede nationer ikke skulle opsnuse lejerne, var mel-dingerne lagt ud på 6 forskellige steder. Dem skulle patruljerne finde og derefter blyet, der skulle bringes til Pearyland, hvor de skul-le smelte det og tage en prøve af let.

Vejret var ideelt, idet alle fik at føle, hvorledes klimaet er på Grøn-land. Til trods for den hårde frost var ingen vandløb frosne, hvilket heller ikke havde været så godt, fordi blyet fandtes i et vandløb.

Pearyland var en grusgrav, hvor patruljerne tændte bål, smeltede blyet og hældte det over i de mere eller mindre vellykkede forme med patruljernes totem. Derefter sløjfe-des bålstederne, og skovmændene og Bamse havde det herligste »de-potvand« parat. Så kom det spæn-dende øjeblik, hvor resultaterne skulle bekendtgøres. »Lynet« blev nr. 1 og »Delfinerne« nr. 2.

PF Nich,
Erik Menveds trop, Horsens.

S.E.L. indbød til interessant foredrag.

I februar lykkedes det Spejder Esperantist Ligan af få redaktør Tadros Megalli, Kairo, til at holde følgende foredrag for kø-benhavnske spejdere: »Ægypten, fa-raoernes og pyramidernes land«. Foredraget holdtes på Esperanto — med tolk, da også ikke-esperantister

MÅNEDENS VERS

En vil hid og en anden did,
hver priser sin egen vej.
Men verden kan ikke sig dreje
om hvert lille menneske-jeg!

H. V. Kaalund.

var indbudt. Efter foredraget vistest to fortræffelige film fra Ægypten, og der blev spillet arabiske gram-mofonplader. På billedet ses hr. Me-galli og en tavle, hvorpå der på ara-bisk og Esperanto er skrevet: »Dan-marke«.

Oplysninger om Esperanto fås fra
SKOLTA ESPERANTISTA LIGO,
V. Rothesvej 4Q, Charlottenlund.

Husk

at lytte til

RADIO-
UDSENDELSEN FRA
LANDSSKOVMANDS
TURNERINGEN

2. påskedag kl. 16.20

»Den gamle ræv« har ordet!

I mange af de tropsblade, redak-tøren modtager, har patruljerne de-res egen side, hvor meddelelser til spejderne i patruljen bringes — ofte i en for andre uforståelig kode, der vogtes vel af patruljens medlem-mer. Det er heldigvis ikke alle ste-der, at PF'erne er så slappe, at bla-dets redaktør må trygle og true for at lokke noget ud af d'herrer pa-truljeførere — ofte med kummer-ligt resultat!

Her er et tilfældigt valgt indlæg fra rævefatter i 7. Arhus trop, der hører til de heldigvis talrige troppe, hvor PF'erne hver gang har orden i sagerne — i hvert fald på dette punkt.

Til Rævene!

Der er sket en del, siden jeg skrev sidst — både godt og dårligt. Til kolonneløbet klarede vi os godt, idet vi jo nemlig fik en 5. plads; med ved fødselsdagsløbet kunne det have været meget bedre. Samme dag fik vi to nye spejdere, Palle og Otto. Vi byder jer velkommen i patruljen og håber, I må få en god tid som spejdere.

Med spejderhilsen
Numa.

På natløb i Nyborg.

Patruljerne stillede kl. 19.30 ved søspejderstationen til Nyborgspej-dernes natløb, hvori der deltog pa-truljer fra Ullerslevtroppen, Søspej-dertroppen og Chr. 2.s trop. Der blev udleveret et kort med 9 punk-ter, som patruljerne skulle opso-gge, og så gik det i galop ud til posterne.

Et sted fik de udleveret en flaske med en prop nede på bunden og besked om at medbringe flasken til startpunktet med proppen ude af flasken. Et andet sted skulle der bindes så mange knob som muligt på et ca. 1 m langt stykke bånd, og det voldte de fleste en del kvaler. I Dyrehaveskoven var der en dej-lig opgave. Den bestod i at gå arm-gang i et tov, der var udspændt mellem to træer. Der var et par stykker, der ikke ville længere end halvvejen og drattede de 2—3 m ned til jorden; det vides ikke, om det var fordi tovet var sjaskvadt (det tilhører nemlig søspejderne, som sjensynlig gennem længere tid har opbevaret det i saltvand).

Da alle patruljer omsider igen var samlet nede i søspejdernes »station«, var alle jo meget spændte på re-sultatet. Det viste sig så, at Viberne, Chr. 2., hentede den udsatte sølv-plade hjem.

E.A.

Mere natløb!

»Undskyld«, sagde en lille spej-der, der på natløbet ramlede sam-men med en anden lille spejder, »kan du ikke sige mig, hvor jeg går hen?«

»Ud i Hjulby-spøen. J-j-j-je' er li-lige kommet op...«

Robin Hood trop og flok på de skrå brædder.

Ved »Robin Hood«s tropsfest spillede ulveungerne forskellige sketche, og spejderne opførte et stort skuespil, der hed »De tre spørgsmåle«; det var et gammelt engelsk sagn, der var oversat og bearbejdet af et medlem af tropsrådet, hr. Wm. Petersen.

Blandt vore gæster var Miss Patricia Padley fra University of Leeds i England; hun var rejst til

GULDGRAVEREFTERSØGNINGEN

(Forsat fra side 31)

vi mødte et par trappere, som ville spørge nyt. Vi fortalte, hvad vi vidste, og de mente at kende pelsjægeren, så ham måtte vi beskrive meget nøje.

Men så måtte de også ud med sproget, og de havde hørt, at ekspeditionen var set 2 miles SSØ.

Dér var heller ingen ekspedition, men en farmer, som havde haft besøg af kvægtve, og vi måtte med vore valne fingre splejse hans indhegning sammen; det var ikke let, så jeg lod Bob gøre det. Her hørte sporet op, men farmieren havde hørt om nogle guldgravere i mosdragene 2½ miles sydvest herfor ved jernbanen.

Dér i mosen lige ved banen lå en mand, som havde været udsat for et røverisk overfald; vi gav ham en slurk af dunken og forbandt ham med vore tørlæder. Vi kom så i tanker om, at det kunne være ekspeditionen, der havde været på spil, hvorfor vi undersøgte sporene nøje. Nå, manden kom til live igen og bad os bringe bud til hans nabo 2 miles mod NV.

Naboen måtte vi nøje forklare, hvad der var sket, og vi tegnede det hele for ham. Han sagde, at vi kunne gå til den nærmeste telegrafstation 1½ miles NNO og rapportere til hovedkvarteret.

Det gjorde vi og fik til svar, at vi skulle afbryde eftersøgningen og vende hjem.

Og vi blev glade, for vi var jo

København udelukkende for at se vor opførelse af det engelske stykke, og hun udtrykte sin begejstring over forestillingen og sagde, at hun var imponeret over, hvor udmærket ulvene såvelsom spejderne klarede deres respektive opgaver.

»And how those wolf cubs can sing!« — »og hvor de ulveunger dog kan synge!« sluttede hun.

En righoldig tombola og et amerikansk lotteri medvirkede til, at den vellykkede aften også blev en økonomisk succes.

Hvem kan stikke den?

Af tropsbladet »TRE-Øren« (3. Østerbro) fremgår det, at der siden november i fjor har været en gennemsnitlig mødepotent til tropsforetagender på 93 %. Ikke dårligt!

Stor spejderfest i Lemvig.

Lørdag den 11. februar, havde drengespejderne i Thøger Larsens trop og flok i forbindelse med pigespejderne arrangeret stor foræl-

godt trætte, men så siger telegrafisten, at for at komme til hovedkvarteret skal vi gennem mohawkernes territorium, og at vi hellere måtte overbringe hævdingen »Sorte Ørne« en pot whisky for at slippe igen.

Vi fik gryden fuld og begav os på vej. Da vi kom til »Tusind Stemmers Dale«, hvor »Sorte Ørne« boede, fik vi at vide, at vejen til ham gik ad »Rebenes Sti«, for alle dalens sider var tabu; ja, de har jo nogen tovlige ideer; men »genever minde«, Bob og så mig og whiskyen entrede ad tovet ud til midten og lodret ned; der var højt ned, og vi var bumtrætte; men ned kom vi, og han fik »spruttene«. Det var værre at komme op igen, men nu havde vi »Oakpønde« i sigte, og vi ilede (d.v.s. humpede) af sted. Vi kom derhen og ind i stuen, hvor alle de efterlyste forbrydere kiggede ondt på os fra plakaterne — wanted — wanted — stod der over det hele, og vi wantede osse at få en varm seng lige på minuttet, men »go' maaren!« Ham districtscommissæreren ville have en kortskitse over hele vores rute; vi var ved at falde om; men Bob han tegnede en morderlig fin en, og så endelig fik vi lov at gå til køjs. Solen stod nu højt på himlen, men vi sov. Nå ja, vi fandt ikke ekspeditionen, det var der heller ingen andre, der gjorde, og der var mange, der faldt af i svingene — men finder vi en dag de 5 fyre, nå ja! — Mig og så Bob og ham

assistent districtscommissæreren
L. P.

dre- og spejderfest. Da billetsalget åbnedes, var der allerede stor kø af forældre og udenbys spejdere, og salen blev da også overfyldt.

Underholdningen var lagt an som et stort lejrball, med ja-nej-konkurrence, sang, sketche og ikke mindst med nogle gode spejdersange, som blev sunget som fællessange. Underholdningen varede ca. 1½ time. Spejdertalen holdtes af divisionschef Bent W. Jensen, Struer. Inden dansen begyndte, overrakte pigespejdernes tropsfører, divisionschef Anna Berthelsen, en smuk gave som tak for vor D.C.'s store arbejde for troppene i Lemvig. Derefter blev der danset spejderpolonaise og resten af aftenen var der spejderball. Alle morede sig, og festen gav et pænt overskud til troppene.

»Isse«.

Drenge plejer i al almindelighed ikke at sværme for digte — i hvert fald ikke, hvis de er over en vis længde! — og spejdere danner næppe nogen undtagelse fra denne regel.

Alligevel synes jeg, du skulle sætte dig hen og læse det digt om Sct. Georg og Dragen, som vi bringer på midtersiderne; du bør gøre det, dels fordi digtet er godt, men også fordi det på dramatisk måde fortæller det sagn, der danner baggrunden for vor Sct. Georgsparade d. 23. april.

Som du ser, lægger vi fra og med dette nummer ud med en helsides tegneserie. Den stammer fra det store amerikanske spejderblad »BOYS LIFE«, som forresten har den tidligere Århus-spejder og redaktør af SPEJDERNES MAGASIN, Vilhelm Bjerregaard (William Hillcourt) som redaktør. Den skildrer dels virkelige begivenheder, hvor amerikanske spejdere har spillet hovedrollen, og ydet en indsats, der må afvinge den dybeste respekt, dels opdigtede situationer, der viser, at en spejder skal ikke blot være rede, men tillige beredt, når der kaldes på hans hjælp. Serien er tegnet af en af Amerikas førende tegnere og bringes med eneret for SPEJDERNES MAGASIN.

KENDER DU DISSE KNOB?

Præmie-opgave!!

Skriv disse 7 knob op på en seddel og send den til et af depoterne inden 1. maj mærket præmiekonkurrence.

Der trækkes lod mellem de rigtige løsninger — og 1. præmie er et par **ALSBOE-SPEJDESKO**. Men der er 10 trøstpræmier, bestående af korpsets bøger.

Du kender altså knobene!

Men kender du også den spejder-
sko, som du ser på billedet her? —
ellers skulle du sørge for at lære
den at kende — det er en sådan
sko, som gør din uniform komplet.
Den passer godt, føles behagelig at
gå i, og der er stil over den.

Vi har den fra størr. 34 til størr. 47,
og priserne er fra kr. 35,65 til kr.
40.65.

Se vore andre modeller i kataloget.

Selvfølgelig! vil alle 2. klassens spejdere og mange andre omgående svare; men der er masser af knob, du ikke kender, og dem kan du lære i bogen

Tovværksarbejder

som lige er udkommen i ny udgave med mange nye knob og specielt søspejder-tillæg. — Køb den straks. — 110 sider m. mange illustrationer. **kr. 2²⁵**

Nyttige småting til din egen udrustning
eller som gaver til konfirmationen.

Stålspejle — både forniklet og forchromet — i etui	kr. 2,00
i etui af lyst skind m. emblem el. lejrmotiv ..	kr. 2,50—2,85
Kam i etui med emblem el. lejrmotiv	kr. 1,85—2,25
Kam og neglerenser i etui med emblem	kr. 2,75
Etui med spejl, kam og neglerenser med emblem	kr. 6,75
Etui med spejl, kam, neglerenser og ekstra rum til andet	
— med emblem	kr. 8,35

DET DANSKE SPEJDERKORPS

Spøldernes Magasin

Redaktør: cand. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.

Speldersport

Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Søgade 3, Sørg.

Nørre Farimagsgade 39
København K., Tlf. Palæ 4526

Eksp. Kl. 9-17½, Fredag 9-19, Lørdag 9-14
Odense: Klostervej 19, tlf. 12.418
Aarhus: Østergade 26, tlf. 13.613
Depotet er korpsets egen forretning og
giver bonus til korpsets afdelinger.

Korpskontor

Fiolstræde 19, København K., Telefon
PAL 5711 . Kontortid Kl. 8-16, Lør-
dag Kl. 8-12. Giro 2284

**Begge Blades Ekspedition
Kornskontoret**